

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 30 d'octubre del 2018.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sr. Jaume TOR PORTA, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- El dia 27-1-2017, la representació processal del Sr. S.E.D.F.M. formulava demanda pel procediment laboral contra la societat XXX en reclamació d'havers laborals i indemnització fonamentada en les disposicions de l'art. 98 del Codi de Relacions Laborals (en endavant CRL), sol·licitant es dictés Sentència condemnant a la societat defenent al pagament de la quantitat total de 158.441,04.- €, juntament amb els interessos legals generats a comptar de la data de la contesta a la demanda i la totalitat de les despeses judicials que li siguin ocasionades per la seva tramitació, incloent les derivades de la intervenció d'advocat i procuradora. Per altressí interessava que la demandada també fos condemnada a cotitzar prop de la CASS l'import principal reclamat.

II.- En data 28-3-2018, l'Hble Tribunal Unipersonal del Batlle dictava Sentència per la qual decidia: "Que desestimant Íntegrament la demanda principal interposada pel Sr. S.E.D.F.M. contra la societat mercantil andorrana per participacions "XXX, S.L.", ha d'absoldre i absol lliurement a la darrera de tots i cadascun dels pediments efectuats de contrari, amb imposició de les costes processals d'aquesta instància segons s'ha determinat en el darrer Considerant".

Contra aquesta resolució interposava recurs d'apel·lació la representació processal de la part demandant, sol·licitant la seva revocació, dictant-se una de nova estimant totes les seves pretensions inicials, amb imposició de les costes d'ambdues instàncies.

Per Sentència del 24-7-2018 vàrem decidir: *"ESTIMAR parcialment el recurs d'apel·lació formulat per la representació processal del Sr. S.E.D.F.M. revocant-se la Sentència de l'Hble. Tribunal Unipersonal del Batlle de data 28-3-2018 condemnant la societat XXX SL a satisfer al demandant una indemnització bruta per import de 91.763,72.- € que ha de ser augmentada dels interessos legals des de la data de la contesta a la demanda i fins el dia del seu total pagament. Escau imposar les costes processals causades en ambdues instàncies a la societat XXX, SL amb el benentès que les mateixes hauran d'incloure els honoraris d'advocat i de procurador del demandant"*.

III.- Contra l'esmentada resolució formula incident de nul·litat d'actuacions la representació processal de la societat XXX, SL i, en virtut dels arguments que exposa en les seves conclusions, sol·licita es dicti nova Resolució que estimi íntegrament l'incident que interposava, declarant la nul·litat de la Sentència i retrotraient les actuacions al moment anterior en que aquesta va ser dictada dictant-ne una de nova que respectés els drets que havien estat vulnerats.

IV.- El dia 13-9-2018, la representació processal del Sr. S.E.D.F.M. interessava la desestimació de l'incident articulat, amb expressa imposició d'els costes a la contrapart.

La representació processal del demandat s'ha oposat a les pretensions de la mercantil demandada.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jaume TOR PORTA.

FONAMENTS DE DRET

I.- Els concrets motius en que la part justifica l'incident de nul·litat d'actuacions que interposa són els següents.

En primer lloc sosté que no havia estat fins a l'escrit de conclusions del recurs en que la part apel·lant havia denunciat les presumptes irregularitats que es contenien en la carta per la qual es comunicava a l'empresa l'acabament de la relació laboral. En aquest sentit considerava que la Sala havia resolt amb fonament a arguments que no havien estat platejats en la Instància, circumstància aquesta que la situava en indefensió a partir del moment en que no havia pogut al·legar ni proveir prova al respecte.

Altrament sostenia que la decisió adoptada no es trobava fonamentada en dret i tampoc explicava el perquè es desviava d'anteriors decisions amb clara vulneració al principi de seguretat jurídica. En aquest sentit sostenia que existien decisions anteriors d'aquesta Sala en mèrits de les quals, les irregularitats formals concurrents en la carta de desistiment no eren suficients com per a considerar que existia un acomiadament disfressat del treballador.

Afegia que aquesta Sala havia resolt sobre la base d'apreciacions que no resultaven de la pràctica de cap prova quan s'establia que, amb fonament a la relació de confiança que existia entre les parts, el treballador hauria signat

la carta de referència. No obstant s'ometia que la carta havia estat redactada pel propi treballador que era la persona encarregada en l'empresa d'aquesta tasca, afegint que amb la decisió adoptada es pressuposava la mala fe de la Sra. J. la qual no havia resultat acreditada especialment quan la mateixa admetia que per a ella, el Sr. D. era com un fill. Indicava que si el demandant va signar el document sense llegir-lo (el que no era el cas doncs l'havia redactat ell mateix) només l'hauria de perjudicar amb ell sense poder a posteriori pretendre a la protecció de la justícia civil. Finalment referia que amb la decisió adoptada s'obria la porta a posar en dubte qualsevol desistiment per part del treballador.

II.- Pel que es refereix al primer motiu que la part introdueix el mateix ha de ser rebutjat.

En efecte, la Sentència dictada per aquesta Sala no es va recolzar en cap moment en fets o arguments nous introduïts en aquesta alçada com ho invoca la part. En realitat, en l'escrit de demanda, la representació processal del Sr. D. (cfr. fet tercer, foli 3) denuncia diferents anomalies o irregularitats del mateix i que varen ser les mateixes que aquest Tribunal va valorar: el fet que el document portés data del 30 de novembre quan en realitat era del 22 de desembre i que el mateix resultés confús al respecte de la modalitat d'extinció del contracte de treball. I és amb fonament a aquestes indicacions i a la prova obrant en les actuacions que intervenia la nostra decisió.

III.- Al respecte del segon motiu introduït en l'escrit originador de l'incident de nul·litat d'actuacions, no podem compartir l'argument segons el qual amb la Sentència dictada aquesta Sala s'havia apartat de la seva pròpia doctrina anterior i que endemés ho havia fet de manera no raonada.

Destacarem en primer lloc que les referències jurisprudencials que efectua (TSJC-303/08, TSJC-34/12 i TSJC-258/16) intervenien en relació al formalisme inherent a les cartes de desistiment de les relacions laborals així com en la càrrega de la prova d'un acomiadament disfressat quan qui l'invoca és el treballador.

En aquest context hem pogut establir: *“Nogensmenys, al contrari del que està previst en matèria d’acomiadament, la Llei no sanciona de cap manera aquest requisit de forma, sinó únicament els requisits de fons, el que fa que un desistiment justificat per un dels supòsits de l’article 75 de la Llei té plena eficàcia encara que no hagi estat comunicat en forma deguda. Aquesta vulneració de la norma de forma només pot haver conseqüències respecte a la data a la qual s’ha de computar el termini de caducitat o de prescripció de l’acció en indemnització per desistiment injustificat. Ara bé, el desistiment, que sigui justificat o no, exigeix la voluntat del treballador de rescindir unilateralment la relació laboral. Quan aquesta voluntat no existeix, el treballador que es troba en una situació no acceptable per culpa de l’empresa, pot legítimament considerar-se com acomiadat de manera disfressada. En conseqüència, l’incompliment de l’obligació de l’empresa de pagar puntualment el salari al treballador constitueix a més d’un motiu de desistiment justificat del treballador, un acomiadament disfressat del mateix, el que fa que en qualsevol cas, l’empresa és la responsable del trencament il·legal de la relació laboral, i ha d’indemnitzar el treballador...”* (TSJC-258/2016).

El present supòsit és diferent doncs no es discutia per les parts que l’extinció del contracte de treball intervenia a través del document de quitança que malgrat portar data del 30 de novembre va intervenir el 22 de desembre, circumstància ara que la societat XXX, SL ja no qüestiona. El que es discutia fonamentalment, al marge de tot formalisme estricte com ara pretén la part, era que la resolució del contracte de treball intervingués a través del desistiment de treballador, com ho afirmava la societat demandada, o àdhuc de comú acord, i en aquest context, les decisions d’aquesta Sala són constants en el sentit que la decisió resolutòria per part del treballador *“... ha de resultar d’una voluntat lliure, reflexionada i inequívoca o correspondre a unes conveniències personals del treballador i no a una intervenció de l’empresa”* (TSJC-399/2016, TSJC-312/2016, TSJC-121/14, TSJC-221/12, TSJC-137/12, TSJC-60/2018 ...). I és amb fonament a la doctrina consolidada d’aquesta Sala i als diferents elements de prova portats a coneixement del

Tribunal i valorats de conformitat amb el paràmetre de la sana crítica, que assolíem la decisió dictada.

IV.- El darrer motiu que la part planteja intervé en relació a la valoració de la prova practicada i més concretament en el fet que s'ometés que la carta per la qual s'extingia la relació laboral havia estat redactada pel treballador i que la decisió adoptada en definitiva pressuposava mala fe en relació a la persona de la responsable de la XXX, SL.

En la nostra decisió sosteníem que el document pel qual s'extingia la relació laboral era en realitat el document de quitança de la relació laboral, exposant que s'havia redactat des de la societat XXX, SL emprant paper de l'establiment comercial XXX el que permetia qüestionar que el treballador se'n trobés a la iniciativa. En tot cas, no es pot obviar que la iniciativa en la redacció de la quitança correspon per Llei a l'empresari (art. 99 del Codi de Relació laboral) de tal manera que malament es podia defensar, sense cap mena de prova que ho confortés, que aquest havia estat redactat pel Sr. D.

En cap moment hem declarat que la Sra. J. hagués actuat de mala fe, sinó que el que dèiem i reiterem ara, és que les condicions a través de les quals intervenia la resolució del contracte de treball, el tot en atenció a l'aparell argumental que es contenia en la decisió recorreguda, resultaven irregulars a partir del moment en que no es podia considerar que el treballador es trobés a la iniciativa de l'extinció del contracte de treball, el que li obria el dret a obtenir la indemnització escaient.

Quant a la vulneració del principi de seguretat jurídica que la part atribueix a la Sentència pel fet que, segons les seves indicacions, s'obria la porta a discutir tot desistiment àdhuc quan el mateix es trobava documentat, tampoc aquestes indicacions es poden admetre. En efecte, el fet que el desistiment d'un treballador hagi pogut intervenir per escrit no és obstacle a que les condicions concurrents puguin ser discutides judicialment, el tot per tal de cerciorar-se que el mateix ha estat el resultat "(...) *d'una voluntat lliure, reflexionada i inequívoca i correspondre a unes conveniències personals del*

treballador i no a una intervenció de l'empresa" (vegi's en aquest sentit TSJC-312/2016, TSJC-60/2018, ...).

V.- En atenció a tot l'exposat escaurà desestimar l'incident de nul·litat d'actuacions interposat per la representació processal de la societat XXX, SL al respecte de la Sentència dictada per aquesta Sala en data 24-7-2018, tot i imposant a la seva promovent, en mèrits del principi del venciment objectiu, les costes ocasionades pel mateix, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador de la contrapart.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR l'incident de nul·litat interposat per la societat XXX, SL contra la Sentència dictada per aquesta Sala en data 24-7-2018. Procedeix imposar les costes processals a la part promotora de l'incident.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramès testimoni a l'Hble. Presidenta de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, ho pronunciem, manem i signem.-